

نگاهی به:

سینمای کودک

همراه باره آورد اصفهان در دوازدهم

جشنواره فیلم فجر

تاریخ: ۱۳۸۰

هدف، تکسکه، شوه یا داخل به اقل
فنی و هنری دیگر در سینه‌ای که انگار
چیزی ست که برای آنها نشانی از وجود
شده است. و بازیگران کودکان، برای آن
هردوی آن هستند. پس نه سن سرچشمه
اصلی همان کودکان هستند. این سینه
مهمی است که یک فیلم را می‌تواند
اصول فنی و عملی بررسی کرده، چگونگی
ارتباط جدی و عالی با کتبه عناصر مهم
کارگردان، بازیگر، طرح صحنه و عرصه
تماشاگر، باید همان مهارتی را داشت که
بزرگان برای تهیه یک فیلم به کار می‌روند.
و فرزند ماکه محروم ز باروری هدی و
است - فردا نه تنها از تماشاگران - اما تماشاگر
بیرون خبرگان بین فن نیز نخواهد بود.
هر دو حالت در جهل و نادانی، و مسدود
ریشه در، مانده‌گان خواهد شد.

دیگر ای که کودک، در تکامل به
هنر در تمامی بعدش نقشی تعیین کننده
وین مره به شوه آموزش هنری و بستگی
هرچه بیشتر نگرش تصویری خود را وسیع
کنیم، بی شک، این تماشاگر آینده ساز
بیشتر و نگرشی ژرف تر به سوی آن خواهد
و ضلابه دران سینمای کودک سهم
خواهد داشت به شرط اینکه خود بزرگ
و خودپسندی ه کنار گذاشته شود، البته
مکانات و بهادادن به تلاش آنها بیشتر

● محبوبه بیات:

۱- امسال اصلاً جشنواره نرفتم و صلاً کم
اتفاق می افتد که به دیدن فیلمها بروم.
۲- تعطیلات را ترجیح می دهم در خانه در
تهران باشم.

● حمید تمجیدی:

۱- جشنواره امسال گامی به عقب بود و
جشنواره خوبی نبود. همچنین در تدارک ساختن
سری دوم مزد ترس هستم.
۲- عید احتمالاً پیرامون مسئله سریال به ترکیه
و ارمنستان خواهم رفت.

● استاد سید حسینی:

در تماسی که با جناب سید حسینی، مترجم
و متفکر سرشناس کشورمان داشتیم، استاد را
در بستر بیماری و کسالت یافتیم و... امیدواریم
که هنوز و همیشه احوالات ایشان خوب و
تندرست بوده باشد. و سال ۷۳ برای ایشان
سال شادی و سلامتی باشد.

● منیر وروانی پور:

۱- متأسفانه نتوانستم کاره را ببینم.
۲- به جنوب می روم، استان بوشهر و
روستاهای اطرف آن.

● مینا صارمی:

۱- متأسفانه هیچ کاری را نتوانستم ببینم. فقط
یک مقدار مطالعه برای آینده در نظر دارم.
۲- عید احتمالاً به شمال می روم.

● اکبر رادی:

۱- نتوانستم هیچ کاری ببینم. به عنوان کار
جدید، چند نمایشنامه برای تصویر داده ام.
۲- عید برنامه مشخصی ندارم.

● بیتا فرهی:

۱- متأسفانه مشغول کار فیلم بودم و نتوانستم
هیچ فیلمی را ببینم.
۲- عید در تهران هستم و هیچ جایی نخواهم
رفت.

● پرویز پورحسینی:

۱- برای سینما تئاتری به بیهان رفته بودم و
در حال حاضر مشغول کار با آقای رسول نجفیان
هستم.
۲- عید سر تمرین همین کار هستم.

● عبدالرضا اکبری:

۱- و الله جشنواره امسال را زیاد کاری ندیدم.
ولی تا آن جایی که می دیدم، متوجه شدم که
جشنواره امسال از نظر کیفیت ضعیف تر از سالهای
قبل بود و به غیر از یکی دو تا فیلم کار خوب
زیاد نداشتیم. همسر و پنهانده، به نظر من دلیل
پائین آمدن کیفیت فیلمها این است که هیئت
بازبینی برای بخش مسابقه دقت لازمه را نداشتند
و این سطح کیفی کار را آورده بود پائین.
همچنین مشغول کار با آقای افخمی در فیلم روز
شیطان و کار سریال سری دوم مزد ترس.
۲- به دلیل اینکه مشغول کار در فیلم روز
شیطان هستم، فکر نمی کنم بتوانم جایی بروم.

شماره بعدی
سینما تئاتر از ۱۵
اردی بهشت ماه

۱۳۷۳ به طور

ماهانه و منظم

منتشر خواهد شد

بقیه از صفحه ۱۵

آنچه که بافت قصه است، ارائه شود. بافت در فیلم کودکان لازمه اش قصه ای آرام است، تقسیم حوادث در نظر گرفته شده بر مبنای علت های منطقی و به تصویر کشیدن تلاشها و روابط قهرمان، یا قهرمانان - باید برای تحقق هدفی بزرگ باشد، تا بتواند حوادث مطرح شده را عینیت بخشد.

شیوه صحیح آن است که فاصله بین طرح مسئله و خاتمه آن کوتاه باشد، چرا که کودک توانایی پیگیری و بررسی سریع و مداوم را از نظر روحی برای حل و خاتمه آن ندارد. و اگر غیر از این باشد، فیلمنامه نویس و کارگردان را وادار می سازد که بیانی پیچیده و ناهنجار اختیار کند، یا به عبارات و صحنه های جنبی به صورت تعلیقات مفصل یا اندر زهای کودکانه که از واقعیت فیلم به دور است، بپردازد.

همه اهداف و ساختار فیلم برای کودکان است و این مسئله فیلمنامه نویس یا کارگردان را به سوی قالبهای خشک که آزادی را از هنرمند سلب می کند، سوق نمی دهد، و توانایی های خلاقیت دو جانبه (یعنی کودک و هنرمندان) را نه تنها به زنجیر نمی کشد، بلکه اوست که همه پلهای ارتباطی و اصلاحاتش را می سازد. پس آنچه که اصول نامیده می شود تنها چراغهایی هستند فراراه پویندگان، که از آن بهره مند میشوند، و همیشه طلایه دار نیروی خلاقه است. □

سینمای کودک در مسیر واقعی و گسترده تکامل می یابد به ویژه در این برهه از زمان.

با این مقدمه اشاره به این نکته واجب است که مهم ترین اصل سینمای کودک، برخورداری از فیلمنامه ای است که از نظر ترکیب و هدف منطبق با روحیات کودکان تماشاگر ما در سنین مختلف باشد، چرا که هریک از آنها جذب موضوعات و ترکیبات معینی می شوند، چرا که برای هر سنی جاذبه های ویژه ای وجود دارد، و آنچه که این جاذبه ها را پایدار نگاه میدارد ماده اصلی فیلمنامه، و فرارهای فکری و زیربنایی آن است. این موضوع خواه برگرفته از اساطیر، مبارزات ملی، حوادث اجتماعی، و حکایات و شگفتیها، و یا برگرفته از قصه ها و روایت ها و حتی نمایشنامه های معروف یا داستانهای تخیلی باشد.

آنچه که هم اکنون به عنوان اشتباهی فراگیر دو اکثر کشورهای غرب و شرق و از جمله کشور ما رایج است محدود کردن همه بافتها در چهارچوب سنت قدیمی سینماست. حال آنکه یکی منطبق با آن دیگری نه. داستان فیلم یکی از عوامل بافت است. به طور مثال ما می خواهیم قصه دختری بنام ما را به فیلم درآوریم، این داستان شاید در ده فیلم تکرار شده باشد، ممکن است در هر ده فیلم مشابهتی نزدیک داشته باشند، اما از نظر پرداخت چگونه هستند؟ آیا یکسانند؟ در اینجا باید اقرار کرد که، عدم شناخت بافت قصه یا گره موجب می شود که پرداختی غیر از